

DINERS I ÈTICA pàg 3
Implicats en la indústria de la mort: el teu banc finança la fabricació d'armes?

SUPORT DEL GOVERN pàg 14
El conseller Torrent també aposta per la candidatura a la Capital Europea del Comerç

línialescorts ^{18 anys}

12/4/2023 · Núm. 266 · linialescorts.cat

Més pressió contra les obres del Pavelló de l'Illa Diagonal

Les famílies de l'Escola Ítaca denuncien que mil alumnes es veuran afectats i tornen a demanar que s'aturin pàg 10

Foto: Joan Girós

Ritme cortsenc

Les Corts viu de nou la Trobada de Percussió pàg 10

RC DE POLO pàg 20
Alastrue: "Els moments sense hoquei han estat clau per guanyar la Copa"

TAULA DE DONES pàg 10
El nou cicle de cinema, sobre les dones racialitzades

A FONTS pàgs 12 i 13
Quan l'estratègia política passa per la guerra judicial

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

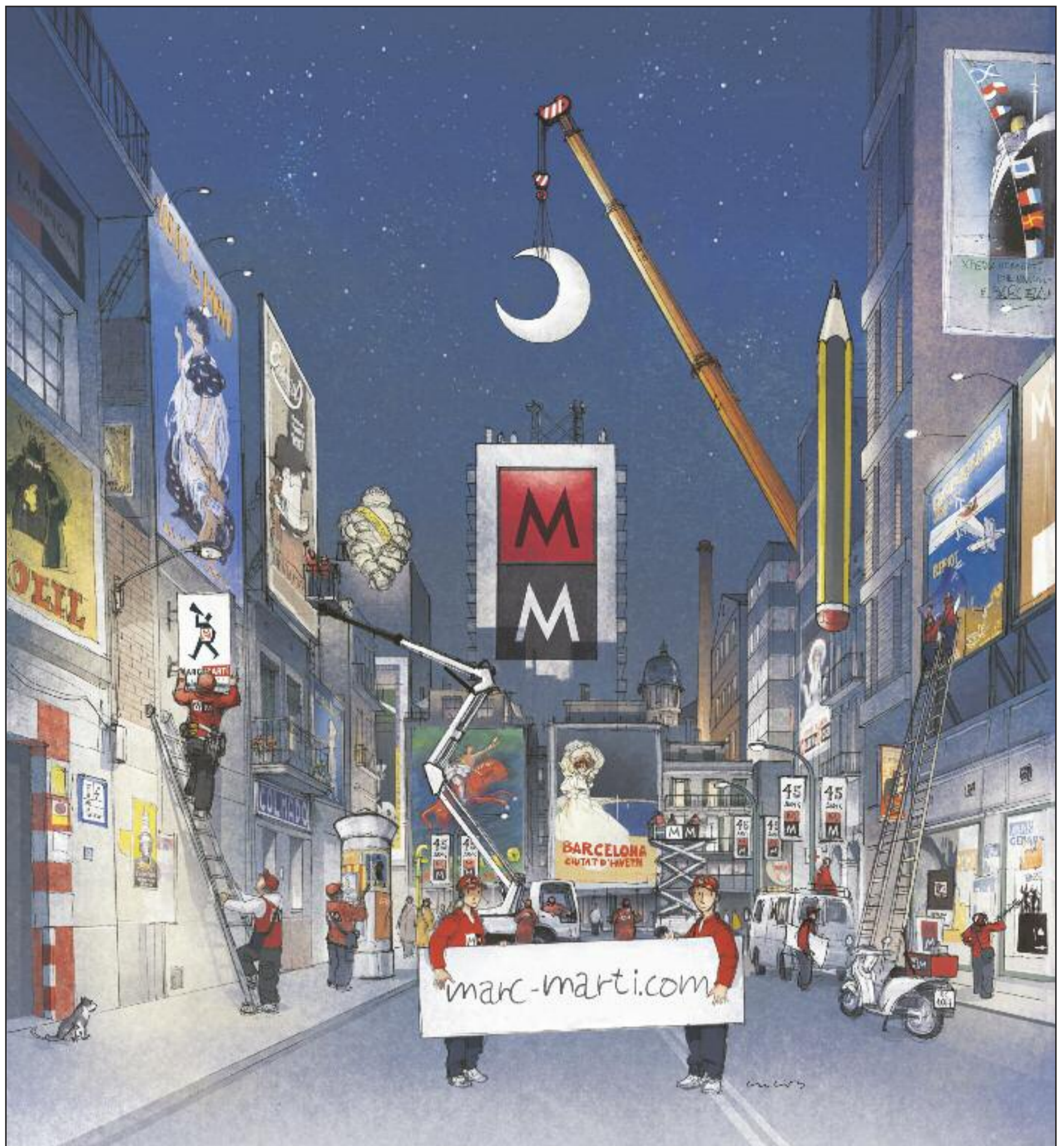

Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Bancs i armes: binomi polèmic

» El Centre Delàs denuncia que 44 bancs han invertit en les grans empreses que fabriquen armes
 » “Si ets client d'aquests bancs, tens una certa responsabilitat en el negoci de la guerra”, diu l'entitat

Albert Alexandre
BARCELONA

Quan mirem les notícies i veiem imatges de guerra en països remots, ens pot arribar a semblar que les morts, les bombes, les massacres, els desplaçaments o les violacions de drets humans es produeixen molt lluny del nostre sofà. Quan veiem com moren persones que fugen dels seus països al mar Mediterrani o a les fronteres de Ceuta o Melilla, també ens pot semblar que no hi tenim res a veure.

Malgrat això, la majoria de persones que llegeixin aquestes línies tenen, d'alguna manera, certa relació amb la violència que apareix a les pantalles. Com? Doncs amb un simple gest: posant diners en certs bancs.

Així ho explica la darrera investigació del Centre Delàs elaborada per Gemma Amorós i Edu Aragón, en la qual es determina quines entitats amb seu a l'Estat espanyol financen empreses d'armes encarregades de militaritzar les fronteres d'Europa.

Segons aquesta investigació, entre els anys 2020 i 2022, 44 entitats bancàries han invertit uns 13.000 milions d'euros per convertir Europa en una fortalesa. L'equivalent a una quarta part de tot el pressupost anual de la Generalitat destinat a Airbus, Boeing, Honeywell International, General Dynamics, Thales, Leonardo, Safran, Grupo Eulen, Accenture, Atos, Indra i Elbit Systems.

Els bancs que més crèdits faciliten a les companyies d'armes són el Banc Santander i el BBVA, amb més de 4.500 milions d'euros cadascun. Els segueixen la Sociedad Estatal de Participaciones Industriales (SEPI), amb 4.000 milions, Cai-

La invasió d'Ucraïna per part de Rússia ha provocat una de les guerres més importants del segle XXI. Foto: ACN

xaBank, amb 170 milions, el Banc Sabadell, amb prop de 90 milions, Ibercaja, amb una mica més de 50, EDM Group, amb quasi 20, la Caixa d'Enginyers, amb 14, Kutxabank, amb 10, i Bankinter, amb 7.

La inversió en seguretat per fer les fronteres “més impentresables” respon, en paraules de l'informe del Centre Delàs, a una “tendència de controlar cada cop més les persones que entren i surten” d'Europa. Així mateix, la majoria de migrants que marxen dels seus països “per causes diverses relacionades amb conflictes socials i armats”, quan arriben als límits d'Europa es troben amb “una fortalesa que torna a vulnerar els seus drets i els revictimitza”, afirmen des del col·lectiu antimilitarista. Alhora, n'hi ha molts que “perden la vida en el trànsit per diversos pa-

isos fins a arribar a les nostres fronteres, alguns als mateixos passos fronterers quan intenten travessar-los, i molts d'ells moren al mar Mediterrani, davant la passivitat i negligència dels països de la Unió Europea”, afegeixen.

MÉS ENLLÀ DEL MEDITERRANI

La implicació en la guerra dels bancs espanyols, però, no acaba a la frontera. De fet, les inversions per evitar que qui fuig del seu país entri a Europa són una petita part de tots els crèdits que s'entreguen a la indústria bèl·lica. Això és el que determina el projecte Banca Armada, que impulsa el mateix Centre Delàs juntament amb set organitzacions i en el qual els clients d'un banc poden veure si la seva entitat inverteix en armament.

La iniciativa té com a objectiu determinar en quin grau es-

tan implicats en la fabricació d'armes els bancs dels quals som clients. Una altra vegada hi trobem noms similars als esmentats abans. “El BBVA i el Banc Santander estan entre els principals bancs del món pel que fa al finançament de la indústria armamentística”, explica Gemma Amorós en declaracions al Línia.

El Banc Santander, per exemple, inverteix en 15 empreses armamentístiques que es dediquen a fabricar armes nuclears, míssils no nuclears, avions, helicòpters, submarins, vaixells de guerra, armes lleugeres, electrònica militar o bales. El BBVA, per la seva banda, inverteix en 13 empreses d'armes, i CaixaBank ho fa en dues.

De fet, en una altra investigació del Centre Delàs del 2021, s'apuntava que el BBVA, el Banc Santander, el SEPI, CaixaBank, el

Banc Sabadell o el Banc Mediolanum estarien finançant empreses que envien armament a la guerra del Iemen. Aquest fet és encara més preocupant, ja que aquest conflicte va ser definit per l'ACNUR com “la pitjor catàstrofe humanitària del planeta”. A més, alguns d'aquests bancs, com el Santander, durant la guerra del Iemen van invertir en companyies que actualment estan venent armes a la guerra d'Ucraïna. És el cas de Thales.

Podem afirmar, doncs, que qui té comptes en aquestes entitats està finançant la indústria de les armes? Gemma Amorós vol separar una cosa de l'altra. “No podem dir que els teus diners serveixin per matar, però sí que és cert que, si ets client d'un d'aquests bancs, tens una certa responsabilitat en la continuació del negoci de la guerra”, sentència.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniaLesCorts** a Telegram

La lupa

La valentia de les dones

per Frédérique Brion, activista de la PAH

Foto: ACN

Després d'aquest assenyalat mes de març i de la celebració del 8M, no podem no retre homenatge a tantes dones el nom de les quals quedarà en l'anonimat per sempre, però la seva lluita és decisiva i determinant: una fisura en el dispositiu de globalització capitalista.

Les seves cares tenen el color de diferents continents, són joves o ancianes, mares de família o solteres, estudiants, treballadores, pensionistes... Impetuoses i sagaces, tímides o audaces, són plurals i, no obstant això, totes tenen en comú aquesta voluntat feroç d'acabar amb la injustícia, la que pateixen elles, però també, i sobretot, la que pateixen els seus companys i companyes. Treuen temps d'on sigui, anant a assemblees, reunions, formacions... No importa si fa fred, plou o crema el sol. Són aquí a primera hora del dia, on se'ls ha citat, sovint amb els seus infants a coll, per defensar una família. Altres aporten un suport logístic, tasques administratives, traduccions, correccions, comptabilitat, organització, feina a les xarxes socials, en premsa, redactant informes, elaborant estratègies, dinamitzant assemblees...

L'ajuda ve, de vegades, d'un altre continent, via internet. Tan profunds són els laços creats com perenne el sentiment de pertinença al grup. Altres presten ajuda a les persones enfrontades als meandres de l'administració o acudeixen en suport de negociacions complexes: són la mà estesa, el suport anhelat per no caure. Donen part del seu temps lliure, donen el millor d'elles mateixes. Són militants, són activistes.

Tenen aquesta cosa especial: els seus ulls brillen quan s'aconsegueix un èxit, els seus ulls ploren quan no hi ha tanta sort, però superen la ràbia i la impotència a la recerca de la paraula que consola, l'abraçada que reconforta. Són afectuoses, són amables perquè coneixen el valor d'allò que donen, malgrat o gràcies a circumstàncies personals, moltes vegades terriblement adverses. S'inscriuen en la gran tradició de dones que van lluitar per un ideal, unes possibilitats

Les samarretes verdes sembren esperances en els quatre punts cardinals del país

que semblaven inassolibles. Van trepitjar els carrers sense descans a la recerca del milió de signatures que es transformaria en una llei que canviaria radicalment les perspectives de milers de famílies.

Matilde Muñoz, de la FRAP i Unió popular de dones, evocava en una recent entrevista el seu activisme els anys seixanta: "En aquella època van començar els desnonaments i érem les dones les que ens posàvem davant de casa quan arribava la policia, paràvem els desnonaments amb els nostres cosos". Avui i aquí, aquestes dignes descendents no dubten tampoc a posar el seu cos com a última de-

fensa d'una llar en perill enfront de les actuacions amb mà dura de la Brimo.

Entranyables i commovedores són aquestes samarretes verdes que sembren esperances en els quatre punts cardinals del país. Perquè sí, aquestes dones vestides de verd són dones de la PAH. La seva lluita diària és aconseguir un habitatge digne per a totes les persones i posar fi a l'atrocitat dels desnonaments. Un pols de titans contra el poder financer que ha transformat l'habitatge en un producte d'especulació i en oposició als lobbies immobiliaris que s'han apoderat del mercat.

Enguany la PAH de Barcelona celebra el seu centèsim aniversari i s'enorgulleix de superar els 1.000 desnonaments aturats, milers de lloguers socials signats i una llei que empara les famílies vulnerables.

La seva legitimitat és la seva força. Aquestes dones compromeses, pacifistes i organitzades contribueixen a transformar els dispositius del poder amb un nou discurs, una nova visió: "SÍ QUE ES POT". Fa falta molt coratge, molta determinació i tenacitat a l'hora de defensar, avui, aquest dret fonamental inscrit en la Constitució –i, no obstant això, tan maltractat que és el dret a un sostre...–.

Fidels a una causa que els sembla justa, són "la noblesa de la democràcia", que deia Malraux.

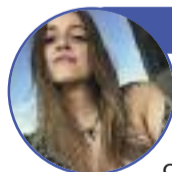
Aquest tribut és per a elles, anònimes lluitadores, i com no, per a tots els homes que comparteixen aquesta lluita.

Aquí es piula

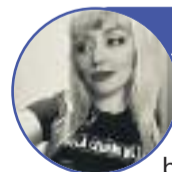
@martarovira

Avui [11-4-2023] fa 30 anys que Guillem Agulló va ser assassinat a mans d'un grup de feixistes. Avui també fa 30 anys que ningú ha pagat el preu d'aquell crim. Injustícia i impunitat. No oblidem ni perdonem! Fem d'aquest país una terra lliure d'odi i de defensa dels drets humans.

@gmaemejota

Hoy [10-4-2023] veréis un desfile de hipocresía con periodistas y políticos diciendo lo bueno que era Fernando Sánchez Dragó y *blablabla*. La realidad es que va directo al infierno por fascista y por pederasta: presumía de acostarse con niñas de 13 años. Hoy el mundo es un lugar mejor.

@albasidera

Des d'Itàlia, l'entesa Sánchez-Meloni i les bones paraules del socialista cap a la postfeixista han tingut un impacte fortament negatiu. Ha destarotat l'esquerra que el prenien de referent davant l'extrema dreta, ha servit per blanquejar-la encara més i ha entusiasmat els feixistes.

@quadern_tactil

Que aixequi la mà qui no hagi pujat mai amb els col·legues a la piazzale Michelangelo de Florència o al Sacré-Coeur de París per beure's una *litrone*, picar uns Cheetos i fumar *canutos* amb la ciutat als peus mentre sona Betagarri al mòbil. Tots som turistes d'algun lloc.

El Twitter en paper

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 33380-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

La clau

La colla de Diablers de Les Corts va celebrar l'1 d'abril la setena edició del *Retoca'Mmmm*, la trobada de percussió de les Corts. Va aplegar fins a dotze colles de diferents pobles i ciutats de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Diablers de Les Corts

pàgina 10

L'Associació de Famílies d'Alumnes (AFA) de l'Escola Ítaca continua la seva lluita per aturar les obres del Pavelló de l'Illa Diagonal que afectaran els alumnes del centre. Ara, sembla que estan a punt d'aconseguir una solució.

AFA Escola Ítaca

pàgina 10

La Generalitat dona suport a la candidatura de Barcelona per ser la primera Capital Europea del Comerç de Proximitat. L'executiu català ha aprovat una declaració institucional on reivindica el potencial de la ciutat per assolir aquesta fita.

Generalitat

pàgina 14

El + llegit

línialescorts.cat

- 1 Denuncien que més de mil alumnes es veuran afectats per les obres del Pavelló de l'Illa
- 2 A què destinarà Barcelona els 5 milions d'euros de la taxa turística?
- 3 Els realotjaments pendents de la Colònia Castells, "qüestió de setmanes"
- 4 Mor un jove de 35 anys després de tirar-se del terrat de l'edifici del Corte Inglés de la Diagonal
- 5 Nova convocatòria d'ajuts de Barcelona Activa per impulsar l'economia dels barris

El principal fre del benestar

per Oriol López, vicesecretari general de Coordinació Interna d'ERC

Si el PSC i Junts voten el mateix al Parlament ja no sorprendrà ningú. Tothom és plenament conscient a hores d'ara que entorpir el camí del Govern republicà de Catalunya és una estratègia compartida per ambdues formacions que respon a legítims interessos electoralistes. Però el que no deixa de ser significatiu és que en un tema amb una clara incidència social com era la prova pilot per a la implementació de la Renda Bàsica Universal, socialistes i postconvergens s'alineessin amb VOX, PP i Ciutadans per tombar un projecte llargament reclamat per les entitats socials del nostre país. Fa anys i panys que sentim, des de sectors conservadors, que parlar d'esquerres i dretes actualment és fer-ho de conceptes anacrònics, però a l'hora de la veritat es demostra una vegada rere l'altra que aquest esquema continua plenament vigent, més enllà de nomenclatures.

Catalunya no seria el primer territori on es posa en pràctica un pla pilot sobre la Renda Bàsica Universal. Indrets tan diversos com Finlàndia o l'estat canadenc d'Ontario ja n'han fet, quedant demostrat que la Renda Bàsica Universal millora el benestar material i emocional de la ciutadania. El pla pilot projectat per la Generalitat servirà per avaluar el seu impacte al nostre país, de cara a una futura implementació, i és pioner en mesurar els impactes agregats i comunitaris de la RBU. Tenint en compte les experiències positives que fins ara presenta aquesta prova pilot en altres indrets, encara costa més de justificar la posició del

PSC davant d'aquesta proposta. Sembla que allò que per a la socialdemocràcia d'arreu del món, fins i tot per als partits de centre, són propostes raonables i sensates, esdevenen anatema quan arriben a la taula del PSC.

La pinça sociovergent en aquest tema només s'explica per la voluntat de frenar la transformació republicana del país i la necessitat de mantenir una posició immobiliària perquè res canviï i les desigualtats socials no es redueixin. És la diferència entre treballar pel bé comú o vetllar únicament pel benefici d'uns quants privilegiats. Aquesta estratègia parlamentària de fre al progrés no només s'ha evidenciat en aquest cas concret. No ha estat ni la primera vegada ni serà l'última en què els dos principals partits de l'oposició es posen d'acord per fer passar per davant del país els seus interessos particulars. També ho van fer quan van voler convertir el Fons de Transició Nuclear en una repartidora electoralista o quan van suprimir de la Llei de mesures l'article que permetia a la Generalitat monitoritzar els increments dels costos de l'aigua de la xarxa abastida per l'ATLL.

No és cap novetat ni cap sorpresa. La sociovergentia ja fa temps que ha emergit per frenar l'impuls transformador republicà. Ja va passar fa quatre

anys, quan un cop passades les eleccions municipals, Junts i el PSC van pactar a la majoria de Consells Comarcals amb l'únic objectiu de deixar-ne fora Esquerra Republicana. El cas més paradigmàtic va ser l'acord a la Diputació de Barcelona, un pacte ben tancat i barrat que no ha estat qüestionat per cap de les dues formacions durant aquests quatre anys. Ha quedat clar durant tot aquest temps que els postconvergens estan més còmodes compartint la Diputació amb el PSC de Núria Marín que no pas el Govern de la Generalitat amb Esquerra Republicana.

I que després del 28 de maig ningú es posi les mans al cap perquè ja ho estan avisant, començant per un possible pacte a l'Ajuntament de Barcelona. Tant Xavier Trias com Jaume Collboni no se n'amaguen en cap moment i fins i tot reben amb els braços oberts un suposat suport del PP de Daniel Sirera per invertir l'excalcalde a la capital del país. Mentre la sociovergentia evidencia dia rere dia que és el principal fre per a l'avenç social del país, el candidat republicà a l'alcaldia de Barcelona, Ernest Maragall, ja ha anunciat deu milions d'euros per fer el pla pilot de la Renda Bàsica Universal a Barcelona. Enfront d'una possible aliança conservadora, republicanisme i benestar més que mai.

Línia Les Corts no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AcordDeClaredat

@vpartal: Aragonès insisteix en l'acord de claredat malgrat tenir en contra el Parlament. Presenta un projecte vague i sense concrecions, per estar-ne discutint un any.

#TaxisPirata

@agenciaacn: Interior inspecciona prop de 600 vehicles a l'entorn de l'aeroport i denuncia 90 taxis 'pirata' des de principis d'any. Elena sosté que els controls "donen resultats".

#EmpatAZero

@andreuginola: L'únic motiu per seguir veient el Barça és que l'estimo, ni un puto motiu més em donen. Sempre amb el Barça, però nois, parlem-ne una mica.

Cracs i catacracs al futbol infantil

per Víctor Porres

Com si ingressessis en una misteriosa secta secreta, quan ets pare se t'obre tot un món ocult a la simple vista dels mortals sense descendència. I no em refereixo només a la versatilitat de les tovallolletes humides –que també–, sinó al dolor que pots arribar a sentir en músculs que no eres conscient que tenies o el mal que causa veure partir el teu fill, encara que sigui intentant obrir la tapa del iogurt.

El teu fill cau a terra i a tu et fa mal el cos sencer. Ell plora i tu sents com se t'asseca l'ànima. T'enganya i et preguntes qui de la família de la teva parella li deu haver ensenyat a mentir. Suspèn un examen i t'imagines mantenint-lo tota la vida perquè és massa soca i mai arribarà a tenir una feina digna. I així tot.

Llavors, quan creus que l'acaparadora motxilla de la paternitat no admet més inseguretats, l'apuntes a jugar a futbol confiant que així ell espavilarà i tu podràs descansar una estona i, de sobte, aprens una nova lliçó parental: si el nivell de joc del teu fill està per sota de la mitjana, ja pots anar contractant un bon psicòleg perquè venen corbes.

Els personatges més cabrons d'*El senyor de les mosques* et semblaran *Teletubbies* comparats amb alguns companys d'equip del teu fill si aquest no està fi passant-la, xutant a porteria o tallant l'atac dels rivals. I tot es converteix en un cercle viciós en el qual el teu fill encara té més desencerts perquè l'incomoda la pressió dels companys, i l'equip actua com si ell no estigués al camp o fent-li evident, un cop més, les seves mancances com solen dir-ho els nens: xisclant i sense gaires pal·liatius.

I, quan arribes a aquest punt, et preguntes: "Què està fallant, a part del meu fill enviant la pilota a la graderia quan apunta a porteria?" Perquè, d'acord, la genètica és la que és i segurament el meu fill ho tindrà complicat per fitxar, ja no pel Barça, sinó ni tan sols per la Unió Esportiva de la Palma de Cervelló, però on ha anat a parar l'esperit d'equip, la solidaritat i l'a-

prementatge en valors? Ens omplim la boca parlant de *team building* a la feina i d'educació per projectes a l'escola, però després uns xiquets agafen una pilota i passem del bonisme a competir en una mena de *Mad Max* a vida o mort.

D'acord que els nens han d'aprendre a gestionar les emocions i ser conscients de les seves limitacions en determinats àmbits de la vida, però no podem pretendre que la mateixa criatura que rep a l'escola una educació endolcida com si visqués a la ciutat de Haribo, després, a l'hora de practicar un esport, aprengui a apanyar-se sol com un petit Tarzan enmig de la selva, a base d'anar adquirint *skills* entre garrotada i garrotada.

reforçant les pràctiques positives i tallant d'arrel qual-sevol jugada antiesportiva, a més de parar els peus als espectadors que, en lloc d'animar els jugadors, els critiquen o els insulten, com va passar fa poc en un partit d'infantils a Sant Andreu, quan un home ja peludet de 49 anys va cridar "mono" a un jugador negre de 12 anys.

Per la seva banda, l'entrenador o tutor esportiu hauria de combinar disciplina amb comprensió, fomentant especialment el joc en equip, fent que la pilota rodi entre les cames de tots els jugadors, i no ideant alineacions resultatistes i sistemes de joc al servei dels golejadors. La figura del preparador, per tot el que representa de cara als xavals, que són enormement suggestionables, pot esdevenir un magnífic model formant-los en tots els sentits: estratègia, tàctica i picardia, però també companyonia, empatia i *fair play*.

Possiblement, un dels problemes que hi ha amb alguns entrenadors de futbol infantil és que són persones molt joves que, per sort, han superat les proclames dels *místers* d'abans –"que no passi la pilota, però, si passa, que no passi el jugador"–, però, per contra, els falta caràcter i experiència. Tenen molta tècnica, però poca psicologia a l'hora d'identificar i corregir conductes discriminatòries o diferenciar entre passió i obsessió pel joc. I, al camp, en lloc d'esperonar l'equip i protestar les errades dels àrbitres, es passen el partit amb les mans a la butxaca, mirant de reüll el mòbil i xiuxiuejant com C. Tangana al jugador que els queda més a prop.

Sort dels pares motivats que graven les jugades i utilitzen el mòbil com a VAR. Perquè els pares som polivalents –com les tovallolletes humides– i, al futbol, fem alhora de representants, patrocinadors, coachs, conductors, massatgistes, jutges de línia i *hooligans*. I, fins i tot, n'hi ha que actuen com a *influencers* als grups de WhatsApp, fent punts per si el Gerard Piqué es treu de la màniga una Kings League Junior.

Foto: Pexels

Al futbol infantil hi ha molta pressió, no només dins del camp, sinó també a les grades i a casa, possiblement perquè estem idolatrant en excés als "Messis" de la vida i deixem a les fosques qualsevol altre nivell de joc que quedi sota la categoria de crac. Massa sovint es veuen al final dels partits bons jugadors que consideren que no han estat a l'altura plorant com si els haguessin robat la Nintendo i pares hiperventilats escridassant els nens com si s'estiguessin jugant la final de la Champions.

El tutor de joc hauria de fer honor al seu títol i, a més d'aplicar el reglament, caldria que estigués atent als excessos dins i fora del camp, contribuint a conscienciar en el valor de l'esport més enllà dels resultats,

Les millors perles

Un dromedari a la Jonquera. No és un títol d'una pel·lícula de dubtosa qualitat, és un fet que va tenir lloc fa uns dies, quan l'animal es va escapar d'una finca del Pertús juntament amb diversos bous i va provocar un accident a l'N-2.

Set agents de la Policia Nacional protagonitzen una *Sbaralla en un bar del Born*. Tal com ha avançat *RAC1*, els policies anaven beguts i estaven molt molestos perquè els cambrers parlaven italià i ells es pensaven que era català.

Tots tenim un calaix on hi ha objectes dels quals ens hauríem d'haver desfet fa temps. En el cas d'una dona barcelonina, l'objecte en qüestió era una bomba: una granada del seu difunt marit que la policia va haver de desactivar.

Un vídeo del dalai-lama fent un petó als llavis a un nen i demanant-li que li llepi la llengua ha esgarriat el món sencer. Després del rebombori, el líder espiritual s'ha disculpat. Sembla que cap religió se'n salva.

Maria Asmarat/ACN

LA FOTO

premsa de
proximitat
metropolitana
*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic
Girona 52, Barcelona

La clau

L'edatisme

per Pedro Jesús Fernández

Foto: Pexels

Encara que aquesta paraula, encunyada el 1968 pel psiquiatre nord-americà Robert Butler i utilitzada per definir i visibilitzar la discriminació que pateixen les persones d'edat avançada, no l'he trobat a cap diccionari, és un terme molt utilitzat actualment, ja que es refereix als estereotips, prejudicis i discriminacions contra les persones grans, la qual cosa afecta de forma negativa la salut d'aquest col·lectiu.

La crisi del coronavirus ha tingut una forta repercussió en les persones grans. L'elevat nombre de morts és impactant: 35.174 persones han mort per la covid a les residències, un 30% del total de morts a l'Estat espanyol.

Si bé són moltes les denúncies presentades i és forta la demanda d'una investigació sobre el que va passar a la majoria de residències, especialment a les privades concertades, encara pendent de resposta, tothom sap que es van vulnerar la dignitat i els drets de les persones grans internades en aquests centres assistencials a causa del tracte vexatori i de la manca d'atenció que van rebre la majoria, possiblement per falta de personal qualificat i de directrius de les autoritats.

És cert que el paradigma més conegut ha estat el de la Comunitat de Madrid. No és d'estranyar, si tenim en compte el menyspreu i l'abandonament dels serveis públics per part de l'estratolària presidenta Isabel Díaz Ayuso (PP), molt interessada i preocupada per enfortir els serveis privats amb diners públics.

La pandèmia ha posat en evidència i d'actualitat l'edatisme existent, i ens interpel·la sobre un aspecte molt important: el valor que donem a la vellesa en la nostra societat, tenint en compte que no és un col·lectiu homogeni, fràgil o dependent, encara que hi hagi qui el consideri així.

Una coneguda escriptora afirma que si anomenem avis les persones grans les estem despersonalitzant, ja que les estem uniformitzant. Totes les persones tenim un nom, i és així, amb el nostre nom, com se'ns ha d'anomenar.

Espanya se situa entre els cinc països més llargs del món. Una de cada cinc persones té més de 65 anys, i el 3,5% tenen més de 85 anys. El 2021, l'esperança de

vida a Espanya va ser de 83,1 anys: 85,8 anys per a les dones i 80,2 anys per als homes, i la tendència ascendent és clara.

Fa 30 anys, el 1991, l'esperança de vida de les dones espanyoles era de 80,5 anys i la dels homes de 75,5 anys. Aquests cinc anys guanyats a la vida són, principalment, anys amb bona salut. S'ha endarrerit l'edat d'inici de discapacitat i vivim menys anys en situacions de dependència.

Segons dades de l'INE, el 19% de la població espanyola té 65 anys o més. Això són una mica més de nou milions de persones, de les quals més de cinc milions són dones i només quatre són homes.

Actualment, tractem les persones grans en funció de la seva edat i a partir d'aquí ens relacionem amb elles, i en la majoria dels casos ho fem amb una actitud paternalista.

Encara que l'edat només és una dada, com diria Yolanda Díaz, ministra de Treball i Economia Social i vicepresidenta segona del govern central, aquesta discriminació i menyspreu afecta més les dones, sobretot perquè elles són més llargues.

Mentre que els homes maduren, les dones envellixen. Quin disbarat!

Per això hem d'aprendre a respectar la diversitat i la llibertat de tots i cada un dels grups de població, ja que està comprovat que la discriminació per motius d'edat té conseqüències greus per a la salut, el benestar i els drets humans de totes les persones.

Hem de valorar com un dels assoliments més importants de la nostra societat la possibilitat de viure més temps. Una vida llarga ha de ser considerada un recurs valuós del qual totes les persones ens podem beneficiar i gaudir.

Per aconseguir-ho, cal donar valor a la vellesa, erradicant l'edatisme i els estereotips que homogeneïtzen i discriminen les persones grans, i potenciar un bon envelliment, amb bones condicions de vida i de salut i garantint la inclusió i la participació social, així com unes bones cures i uns tractes dignes fins al final de les nostres vides. Tot això ha de ser una responsabilitat de tothom per garantir i respectar el dret a viure amb dignitat.

“

Hem d'aprendre a respectar la diversitat i la llibertat de tots i cada un dels grups de població, ja que està comprovat que la discriminació per motius d'edat té conseqüències greus per a la salut, el benestar i els drets humans de totes les persones

”

Flaixos

@Jessicadelmoral: Paelles per a 1 ja. Soc al Delta sola i l'única opció que tinc és preguntar al desconegut de la taula del costat si ell també vol arròs de cranc blau.

@Modgi: Això passa quan demanes perdó un dia per una cosa per la qual no t'havies de disculpar. A partir de llavors, exigiran que demanis perdó sempre, per tot, a qualsevol.

@twilightkid: Treballar en un diari té coses surrealistes com que el mateix dia hagi d'escriure l'obituari de Sánchez Dragó i entrevistar Tarantino. Dilluns de Pasqua inoblidable.

L'Espai Línia es va omplir amb motiu de la conversa amb Xavier Trias. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Trias: "L'única persona que pensa que Barcelona està neta és la senyora Colau"

Albert Alexandre
BARCELONA

Xavier Trias té un magnetisme inqualificable. Dilluns 27 de març, l'alcalde de Trias per Barcelona va participar en el cicle de conferències *La ciutat metropolitana: progrés i futur*, organitzat pel diari *Línia* a l'Espai Línia.

En una entrevista feta pel director editorial del diari, Arnau Nadeu, Trias va aconseguir omplir la sala de gent que no va escatimar en aplaudiments cada vegada que l'excalcalde deia alguna cosa que els agradava o que els feia riure. Trias té un magnetisme que connecta amb un sector de la població que veu en Ada Colau el seu gran adversari. De fet, durant la conversa, l'excalcalde no va amagar la seva animadversió cap a la líder dels comuns.

L'estratègia de polarització amb el llegat de Colau és clara, una aposta que també es practica des de l'altra banda per part dels comuns. Caldrà esperar als resultats del 28 de maig per veure si els ha funcionat. Sigui com sigui, Trias es veu guanyador. "No em crec les enquestes", va apuntar. "S'equivoquen, perquè vaig molt millor del que diuen", va afegir. Riallada i conseqüent aplaudiment del públic. La conversa havia començat.

Segons va assegurar Trias, aquestes seran les darreres eleccions a les quals es presentarà, i certament es nota. La manca de lligams que ja no li genera el fet d'ha-

ver de pensar en el seu futur polític va fer que Trias es pogués mostrar desinhibit. "Si guanyo, bé, però si no, em jubilaré i la meva dona llançarà coets", va dir arrencant més somriures del públic. És per aquest motiu que de vegades podria semblar que Trias no mesura les paraules, però en realitat la seva contundent aposta per desbancar Colau no té fissures.

"Quan vaig pel carrer em fixo en el que em diu la gent, i n'hi ha molta que està molt enfadada amb Colau i que vol un canvi", va explicar per afegir que aquest canvi és ell. "Collboni ha governat amb Colau i Maragall es mor de ganes de fer-ho", va afirmar. "Soc l'única alternativa, i espero que la gent ja estigui vacunada del que pot passar si no guanya la meva candidatura", va avisar.

Malgrat l'atac directe a tots els seus oponents, Trias és conscient que l'aritmètica electoral ofereix un panorama molt dividit en el qual caldran pactes per poder dirigir la ciutat. "El problema no és guanyar les eleccions, sinó governar, i per poder-ho fer cal guanyar bé", va apuntar. Així, preguntat per les possibles aliances després del 28 de maig, Trias va assegurar que pot pactar amb el PSC i amb ERC, però en cap cas amb Colau.

L'ANTAGONISME AMB COLAU

Al cinema n'hi diuen *personatge fantasma*. Es tracta d'aquell protagonista que no apareix durant tota la pel·lícula, però al voltant del qual gira la trama. A l'entrevista a l'Espai Línia hi van participar

Trias i Nadeu. Malgrat això, pràcticament tota la conversa va tenir Colau com a convidada fictícia.

Trias va atacar-la durament pel seu projecte urbanístic de superilles. Preguntat per Nadeu sobre si tiraria enrere les que ja estan en marxa, va contestar que "no se sap ni quines estan en marxa". "A més, n'hi ha moltes que són simples peatonalitzacions", va afirmar. Alhora, es va mostrar molt en desacord amb un plantejament que considera que va contra la mobilitat. "Abans Barcelona era una ciutat on era fàcil moure's, però ara la gent de la rodalia no vol venir-hi perquè diuen que és una ciutat incòmoda", va remarcar l'excalcalde. Això, va dir Trias, és un problema que afecta directament l'activitat econòmica, la qual, segons el seu parer, és "l'única manera de lluitar contra la pobresa". En aquest sentit, el candidat va prometre "una ciutat més fluida".

No obstant això, Trias sap que la seva argumentació pot tenir detractors si es porta al terreny del medi ambient. Per això, va dir que "afirmar que els cotxes generen el canvi climàtic no té sentit". "El canvi climàtic es produeix per molts altres factors", va afegir. Així mateix, el candidat va assenyalar que cal fer "una aposta pel cotxe elèctric". Alhora, Trias va assegurar que els anomenats eixos verds tenen derivades que ningú contempla. "Quan planten certs arbres haurien de vigilar, perquè hi ha molta gent que pateix pel pol·len", va dir mentre bona part del públic l'aplaudia de nou.

ELS TEMES DE TRIAS

Els models de ciutat de Trias i de Colau són antagonics. Això queda clar, per exemple, en la visió del turisme. "Les Olimpíades van ser una benedicció, i no entenc perquè el PSC no en fa bandera", va dir l'excalcalde tot referint-se al moment en què Barcelona va esdevenir un referent internacional per als viatgers. Sigui com sigui, Trias no va amagar que la ciutat té un problema en aquest àmbit, i per això la seva aposta implica fer una promoció de la ciutat que atregui "un turisme que s'allunyi del visitant *low cost*, de borratxera, prostitució i marihuana".

L'atac cap a l'alcaldesa va continuar en la qüestió de la neteja. Aquí Trias va ser contundent quan va afirmar que "l'única persona que pensa que Barcelona està neta és Colau". A més, l'excalcalde va dir que no es creu els arguments que esgrimeixen des del govern municipal per justificar un sentiment de brutícia força compartit per la ciutadania. Es referia al relleu de l'empresa que gestiona el contracte de neteja i que, segons el govern, és el motiu pel qual hi ha hagut problemes en aquest àmbit. "Perquè la ciutat estigui més neta cal més civisme i netejar més", va resumir.

Trias es mou amb facilitat pels temes d'ordre i el seu públic aplaudeix el seu punt de vista. Es va veure clar pel que fa a la seguretat. Quan Nadeu li va preguntar per aquesta qüestió, l'excalcalde va fer un somriure carregat d'intenció i el públic va esperar impacient la resposta a un tema que genera pre-

ocupació. "Quan vaig deixar de ser alcalde, només un 3% de la població pensava que teníem un problema de seguretat", va dir després de recordar que actualment més del 20% de la població té percepció d'inseguretat, tot i que els nivells de delictes són més baixos que el 2019. Per a Trias, el remei a aquest problema és una alcaldia forta. "Això no vol dir més mà dura, sinó més autoritat i prestigi", va afirmar. "L'alcalde és el responsable de la seguretat i ha de seure amb la Guàrdia Urbana", va apuntar. "Estarem fotuts si continuem tenint una alcaldessa que creu que les forces de seguretat són forces de repressió", va afegir. En aquest sentit, segons Trias, cal més policia, però també que els responsables polítics tinguin més i millor comunicació amb els cossos policials. Una situació que, a parer seu, no s'ha produït en els dos darrers mandats.

"LA GUERRA DE L'AIGUA"

I resseguint aquest fil, i en un moment de sequera com l'actual, Trias també va voler apuntar que la ciutat, si no hi hagués "una guerra de l'aigua entre Colau i Aigües de Barcelona", tindria un millor sistema per fer front a la situació. "És una barbaritat, perquè no hi ha diàleg, i per això no hem fet les inversions que calia fer", va concloure Trias.

▶ Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

Alerten que les obres del Pavelló de l'Illa afectaran mil alumnes

» Les famílies de l'Escola Ítaca demanen a l'Ajuntament que les aturi
» El consistori i el Consorci estan buscant reduir l'impacte del soroll

EDUCACIÓ ▶ L'Associació de Famílies d'Alumnes (AFA) de l'Escola Ítaca va denunciar a finals de març que més de 1.000 alumnes es veuran afectats per les obres del Pavelló de l'Illa Diagonal. A més dels alumnes d'aquest centre, les obres també afectaran, denuncia l'AFA, el Col·legi Santa Teresa de Lisieux. Està previst que els treballs comencin el 15 de maig, però les famílies ja fa temps que demanen a l'Ajuntament que les aturi.

El cas és que les obres han de durar uns dos anys i el pavelló comparteix façana i usos amb l'Escola Ítaca. L'AFA denuncia que l'Ajuntament no ha planificat els efectes de les obres sobre els infants. Aquest fet, a l'escola i a l'associació els genera "una gran preocupació". És per aquest motiu que insisteixen a demanar al consistori que aturi l'inici de les obres "per vetllar per la seguretat i la salut dels infants".

Les afores de l'Escola Ítaca. Foto: Consorci d'Educació

En un comunicat, l'AFA concreta que les obres "faran molt de soroll", fet que obligarà a "mantenir les finestres tancades permanentment i condicionarà les activitats lectives del centre, sobretot amb l'arribada de l'estiu i de les altes temperatures".

La resposta de l'Ajuntament

va arribar en l'última Audiència Pública i descarta, de moment, aturar l'inici de les obres. Tot i això, el consistori va afirmar també que està treballant amb el Consorci d'Educació per millorar la insonorització i la calor a l'escola quan comencin les obres del pavelló de l'Illa.

Mobilitat | Es pacificarà un nou entorn escolar

L'Ajuntament ha aprovat aquesta setmana el projecte de reurbanització dels entorns de cinc escoles de la ciutat, entre elles l'Escola Duran i Bas, a les Corts. El projecte forma part del programa 'Protegim les escoles'.

El cicle 'Cinema dones del món' mira les dones racialitzades

FEMINISME ▶ La Taula de Dones de les Corts ha proposat per al segon trimestre del cicle *Cinema dones del món*, un seguit de pel·lícules centrades en la qüestió de les dones racialitzades. Es tracta d'un cicle de tres pel·lícules, on totes es veuran al centre cívic Joan Oliver 'Pere Quart'.

Així doncs, les pel·lícules que es projectaran són: *Negra*, el 26 d'abril a les 18 h. És una pel·lícula que explica l'exercici individual d'una dona que reflexiona davant

l'experiència racista i la recerca d'altres dones afrodescendents per tal de donar veu a les seves històries.

Papusza és el segon film que es projectarà i serà el 24 de maig. Aquesta tracta la vida de Bronisława Wajs, la primera poetessa polonesa i gitana.

Criadas y señoras és l'última pel·lícula del cicle i es podrà veure el 7 de juny. El film mostra la situació de la societat de Mississipi dels anys seixanta.

Un dels actes organitzats per la Taula de Dones les Corts. Foto: Ajuntament

Els Bocs de Can Rosés, durant la seva actuació. Foto: Joan Girós

La percussió envaeix les Corts

CULTURA POPULAR ▶ Els Diablers de les Corts van celebrar el passat dissabte 1 d'abril la setena edició del *Retoca'Mmmm*, la trobada de percussió que omple el nucli antic i les rodalies de les Corts de ritme i sons de timbals. La trobada va acollir dotze colles de diverses poblacions de la ciutat i l'àrea metropolitana de Barcelona, a més dels amfitrions.

El programa de la jornada va comptar amb diverses activitats. A les 17 h va començar la

feita amb l'inici de les cercaviles a la plaça de Can Rosés i als jardins de Magalí.

A les 18 h, les cercaviles es van trobar a la plaça Comas, on van fer una petita mostra del seu ritme. Un cop acabada la petita exhibició, les cercaviles van continuar els seus camins fins a arribar a la plaça Concòrdia.

Un cop allà, la festa ja no es va moure més de lloc i totes les colles que participaven en el *Retoca'Mmmm* van fer el seu

lluïment particular. Però l'espectacle final de percussió, com no podia ser d'una altra manera, el van fer els Diablers de les Corts. La traca final van ser els DJ que van ambientar la festa.

Amb tot, la setena edició de la trobada va ser un nou èxit. Les places de les Corts es van omplir i el bon ambient va regnar durant tota la jornada. Tot-hom va poder descobrir altres colles i veure els seus espectacles de percussió.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Tot preparat per a Sant Jordi

» La desena Fira de Sant Jordi a la Diagonal serà un dels actes més destacats a les Corts
 » Enguany torna el Sant Jordi a la Maternitat i Sant Ramon, el dia 21 d'abril

Les Corts viurà amb intensitat una nova edició de Sant Jordi. Fotos: Ajuntament

► Una llegenda amb roses, princeses, dracs i cavallers, però també amb cavalleres valentes i fortes, prínceps i dragones. Una llegenda que ha anat evolucionant al llarg dels anys, adaptant-se perquè cadascú l'ha feta seva. Però la tradició segueix. Sant Jordi sempre ha estat una data destacada a la ciutat i al districte de les Corts. Una diada on la cultura i la literatura surten al carrer per compartir-les amb els veïns i veïnes. Enguany, a les Corts, hi haurà activitats durant deu dies, per a tots els públics i totes les edats, organitzades per les dues biblioteques, l'Ateneu de Fabricació, els centres cívics, altres equipaments del districte i algunes entitats.

Des d'aquest dijous 13 d'abril i fins diumenge 23 d'abril, el districte s'impregnará de l'esperit de Sant Jordi.

ACTIVITATS PRÈVIES

Per anar fent boca, el Casal de Gent Gran de Can Novell ha preparat un taller de fermalls de roses, demà dijous. Justament des de

demà i fins al dia 23 d'abril, l'escola Pau Romeva i Les Corts Comerç 08028 organitzen un concurs-exposició de dibuixos als aparadors dels i les comerciants associats. L'espai d'adolescents Jovecardí també participará de la diada amb un cicle d'il·lustració i relats de Sant Jordi els dies 13, 20 i 21 d'abril. Per

Aquest dijous 13 d'abril ja es posen en marxa les activitats

la seva part, el centre cívic Tomasa Cuevas-Les Corts organitza el seu tradicional Concurs de relats curts, que arriba a la sisena edició. Del 17 d'abril i fins al 19 de maig es poden presentar les creacions literàries. El dilluns 17 d'abril, hi haurà música coral al centre cívic Can Deu a càrrec de les corals de Can Novell i la coral Pere Quart. El dijous 20 d'abril serà el torn del jovent, que tin-

drà una sessió pràctica sobre llençatge no sexista en textos escrits i orals, a càrrec del Consorci per a la Normalització Lingüística de les Corts, al PIJ les Corts. El divendres 21 d'abril hi haurà contes i rondalles a la biblioteca les Corts-Miquel Llongueras, contes en anglès a Can Deu i la celebració de Sant Jordi al Casal de Joves. Finalment, el dissabte 22 d'abril hi haurà una activitat al Mercat de les Corts i el segon festival de poesia a Can Deu.

LA FIRA DIAGONAL CELEBRA ELS 10 ANYS

Com cada any, un dels actes principals de la festivitat a les Corts és la Fira de Sant Jordi de l'avinguda Diagonal "amb molt d'amor". Així, el diumenge 23 d'abril tothom qui vulgui podrà passejar entre parades de roses i llibres, espais de contacontes (alguns amb interpretació de llengua de signes) i lectura, tallers infantils o la tradicional signatura de llibres. A més, es comptarà amb la participació d'entitats i equipaments

del territori que han preparat tallers, lectures, un *photocall* i un concert. La fira estarà oberta de 10 del matí a 20 h del vespre.

LA MATERNITAT I SANT RAMON

La gran novetat d'enguany és la recuperació del Sant Jordi al barri de

Sant Jordi també permetrà fer rutes per les Corts

la Maternitat i Sant Ramon, que se celebrarà durant tota la tarda de divendres 21 d'abril. En aquest sentit, l'avinguda de Sant Ramon Nolat viatjarà enrere en el temps per tornar a l'època medieval. De 16.30 a 19.30 h, els carrers es transformaran per acollir activitats i tallers de roses, jocs medievals, una escola de cavallers i cavalleres, concerts, contacontes, el nomenament de

reis i reines, un taller de benestar animal i una xocolatada. Com a novetat al barri i dins el Sant Jordi a la Maternitat i Sant Ramon, enguany podrem gaudir d'activitats al jardí del Clot d'en Salvi on es farà el "Sant Jordi a la fresca". Una nova iniciativa per gaudir de la literatura i la cultura, en un ambient tranquil i resguardat. Hi haurà signatura de llibres, intercanvi de llibres, tallers de punts de llibre i roses, contacontes i tallers de dibuixos.

REDESCOBRIR EL DISTRICTE

Qualsevol excusa és bona per sortir de casa, passejar i redescobrir el districte. I, per Sant Jordi, en tindreu l'oportunitat amb les rutes guiades pel territori. Se'n faran dues: la Ruta de la Maternitat i Sant Ramon, divendres 21 d'abril a les 17 h, i la Ruta de les Corts, dissabte 22 a les 12 h. Totes dues compten amb la possibilitat de demanar interpretació en llengua de signes. Per participar-hi cal fer la inscripció prèvia a l'adreça ruteslescorts@gmail.com.

En la guerra judicial, una de les armes és portar l'enemic polític davant la justícia mitjançant la via penal. Foto: Departament de Justícia

La història de com la justícia s'ha convertit en una arma política comença lluny de casa nostra i ja té més de mitja dècada. Concretament, ho fa a Llatinoamèrica els anys 70. En plena guerra freda, els Estats Units van promoció nombroses dictadures militars per enderrocar governs d'inspiració socialista a tot el continent. Eren els anys del món bipolar, i la que amb la caiguda del mur de Berlín seria la primera potència mundial no volia tenir, al que anomenava el seu "pati del darrere", cap país proper a la Unió Soviètica. El 1991, l'URSS es desintegrava i el món en tensió desapareixia. Els EUA havien guanyat i no tenien la necessitat d'imposar la seva doctrina arreu. O potser no va ser així?

A partir del segle XXI, segons algunes veus, com la del jurista José Antonio Martín Pallín, la primera potència mundial va començar a fer servir altres estratègies, com la guerra judicial: "Com és conegut, es tracta d'una enginyosa creació dels serveis d'intel·ligència dels Estats Units amb el propòsit de substituir la seva política tradicional de cops militars per la utilització del dret com a arma per enderrocar i fins i tot empresonar polítics". El cas més paradigmàtic d'aquest modus operandi va ser al Brasil, on el 2017 el jutge Sergio Moro va condemnar Lula da Silva a més de 9 anys de presó per corrupció. El que un any després seria ministre de Justícia del president d'extrema dreta Jair Bolsonaro ha estat denunciat per la seva relació amb els Estats Units, on es va formar com a jutge, i per imputar falsament Lula da Silva per impedir la seva reelecció el 2018. A més, el procés va anar acompanyat d'una forta intoxicació mediàtica.

Sigui com sigui, aquestes tàctiques que mesclen judicialització de la política i desinformació s'han reproduït en altres països de l'Amèrica Llatina i són cada vegada més freqüents a casa nostra. Ho hem vist durant el procés independentista, però també a la política municipal.

EL CAS BARCELONA

Podem afirmar que hi ha una relació directa entre aquelles tàctiques americanes i la judicialització de la política local? L'exregidor de Barcelona en Comú, doctor en Arquitectura i autor del llibre *Lawfare urbano. Ofensiva judicial contra la Barcelona de Ada Colau*, Josep Maria Montaner, considera que és difícil de dir. "No m'atreuria a assenyalar que hi hagi vasos comunicants entre el fenomen a Llatinoamèrica i el que passa aquí. Simplement crec que s'ha vist aquesta tàctica com un recurs nou i, en el cas concret de Barcelona, la utilització de la via judicial per frenar transformacions ha estat clara", apunta.

"Sobretot en els quatre últims anys s'han multiplicat les accions judicials contra l'Ajuntament", de-

Política i justícia: una relació tòxica

L'anomenada guerra judicial va néixer lluny de les nostres fronteres. Tot i això, actualment és una estratègia política que s'ha consolidat i que podem trobar també en l'àmbit local. Resseguim alguns dels casos més notoris que han tingut lloc a la regió metropolitana en els darrers anys.

talla. En total, en el darrer mandat, Colau i els seus regidors han rebut 15 querelles penals interposades per fons d'inversió, empreses privades o grups de pressió privats en els temes més controvertits que l'alcalde ha posat sobre la taula, és a dir, turisme, habitatge o remunicipalització de l'aigua. "Els lobbies, que ja no poden incidir com ho feien abans en el poder municipal, intenten paralitzar l'acció de govern per la via penal i també amb demandes contencioses ad-

ministratives", considera Montaner. "A l'Ajuntament, els mateixos funcionaris estan saturats i desesperats per la quantitat de casos que els arriben", afegeix.

Val a dir que, normalment, quan hi ha un desacord amb la gestió d'un ajuntament s'utilitza la via contenciosa administrativa, que és la que dirimeix els conflictes amb l'administració. La via penal es reserva per a casos en els quals es busca que les persones imputades paguin una pena

que pot acabar sent de presó. Per això, resulta sorprenent que aquesta segona via s'hagi convertit en un recurs habitual.

Per al president de l'Observatori DESC i doctor en Dret, Marc Aparicio, hi ha "un augment desmesurat de denúncies". "S'utilitzen per boicotejar i bloquejar l'acció política, i la majoria tenen una base jurídica gairebé inexistent", afirma. De fet, 9 de les 15 demandes penals al govern municipal ja han estat arxivades.

Alhora, Aparicio explica que aquesta estratègia necessita la maquinària mediàtica per funcionar. Les anomenades *fake news* amplifiquen demandes i, per això, el nombre de denúncies penals ha augmentat, ja que a diferència de les administratives, que es resolen sovint per escrit, aquestes obliguen el polític a anar físicament als jutjats. "Així els denunciants aconsegueixen la foto que volen", afirma Aparicio. Com apunta Montaner, això fa que "la

Onze denúncies

● El cas del Prat de Llobregat és, potser, el millor exemple metropolità per explicar com la justícia i la política constitueixen, de vegades, una relació tòxica. En aquest municipi, Ciutadans ha presentat durant el darrer mandat 11 denúncies penals. A més, ha fet un nombre de peticions d'informació a l'Ajuntament quasi inquantificable. El que segons Jordi López, regidor de la formació i promotor de les denúncies, és una mesura per "acabar amb l'amiguisme", des de fonts municipals es veu com una guerra judicial en tota regla. "Fa servir aquesta tàctica

López en més 27.500 euros només durant l'any 2022.

L'opinió del regidor és als antípodes. "Quan vam entrar a l'Ajuntament vam veure coses estranyes i, de fet, el jutge considera que hi ha hagut greus irregularitats, però no un delicte penal", diu. Per a ell, la gran quantitat de denúncies que el seu grup ha posat "no és cap guerra judicial".

"Tinc la consciència molt tranquil·la... Hem avisat moltes vegades", afirma.

Sigui una estratègia o una fiscalització del poder legítima, el cert és que qui pateix els estralls de la judi-

El cas del Prat del Llobregat del darrer mandat és un clar exemple de com la política i la justícia no són sempre bones companyes de viatge

ca per paralitzar l'activitat de l'Ajuntament", diuen des del consistori. "L'estratègia implica denunciar-ho tot amb l'objectiu d'aconseguir un titular a la premsa, encara que després les denúncies s'acabin arxivant", afegixen. De fet, la majoria de querelles no han tingut recorregut.

Les mateixes fonts municipals assenyalen que aquesta estratègia hauria de considerar-se una forma de corrupció, perquè té un cost per als ajuntaments. "Es gasten recursos públics en contractació d'advocats i en temps perdut pels funcionaris", remarquen. De fet, quantifiquen la despesa en advocats especialitzats per contestar els requeriments de Jordi

cialització de la política són els treballadors del consistori. Tot i que ja s'ha jubilat, Manuel Palenzuela va viure de prop el cas. Ell era cap de la secció de personal del Prat fa dos anys i recorda com les peticions d'informació eren constants. "Atendre-les és el que toca, òbviament, però en el cas d'aquest regidor en rebíem cada setmana una o dues", explica. Això feia que la seva feina i la del seu equip es tornés impossible. "Hi havia molta tensió i estrès, i vam arribar a pensar que volia fer col·lapsar l'Ajuntament", rememora. "Arribes a tenir por d'haver fet alguna cosa malament, però nosaltres sempre vam tenir molta cura", conclou.

ciudadania, quan veu que un polític ha estat imputat, desconfii de les institucions".

EL CASTRIAS

Potser un dels casos més emblemàtics de guerra judicial és el que va patir Xavier Trias. "Les primeres mostres d'aquest fenomen van arribar amb la persecució de l'independentisme", afirma algú tan poc sospitosos de simpatitzar amb el partit de Trias com Montaner. L'exalcalde de Barcelona va ser acusat, en un informe policial del 2014 –poc abans de la consulta del 9N i de les eleccions municipals–, de tenir uns 13 milions d'euros a Andorra en un banc suís. El diari *El Mundo* va trucar-li un dia abans de publicar la notícia i ell va assegurar que es tractava d'una informació falsa, i que si sortia a la llum, denunciaria el mitjà.

"Les mentides eren tan grosses que el compte no corresponia amb el de cap banc suís i el número de compte que deien que jo tenia al Banc de Santander també era fals", recorda l'actual candidat a l'alcaldia de Barcelona en declaracions a *Línia*. "Em vaig moure bé i el banc va publicar una informació dient que tot era mentida", recorda. Finalment, la Fiscalia Anticorrupció li va donar la raó i

va arxivar la demanda, però quan rememora aquella guerra bruta, que en aquest cas es va iniciar des del Ministeri de l'Interior espanyol, es mostra decebut. "Encara ara em costa imaginar que persones amb les quals havia tingut una relació afectuosa, com Jorge Fernández Díaz o el president Mariano Rajoy, siguin capaces de fer aquesta operació per acabar amb l'independentisme", considera.

Tot i que diu que allò no el va afectar personalment, assenyalava que en l'àmbit polític la informació el va desgastar. "Vaig perdre unes eleccions, però no només per aquest cas, sinó també perquè Convergència va decidir fer-se l'harakiri", conclou.

EL CAS DE L'AIGUA

La guerra judicial no només es produeix a Barcelona, sinó que afecta diversos municipis metropolitans que es plantegen remunicipalitzar l'aigua. "És indubtable que des de fa sis o set anys, Aigües de Barcelona ha creat una estratègia de litigi permanent per evitar perdre el monopoli de les concessions", afirma Lluís Basteiro, de l'Associació de Municipis i entitats per l'Aigua Pública (AMAP). "Qualsevol intent d'aquesta mena, però també una

Amb les querelles penals, els denunciants aconseguixen la foto que volen, perquè aquesta via obliga l'imputat a anar a declarar als jutjats

Xavier Trias: "Em costa imaginar que persones amb les quals havia tingut una relació afectuosa, com Fernández Díaz, siguin capaces de fer una operació així"

pujada de tarifes o peticions d'informació que l'AMB ha fet a l'empresa, acaba als tribunals contenciosos administratius", diu. Segons el seu parer, l'objectiu és desgastar els ajuntaments, alguns dels quals, per la seva dimensió, no tenen recursos per afrontar el cost que suposa un enfrontament als tribunals, i així fer que en l'imaginari polític la remunicipalització s'entomí com una cosa gairebé impossible.

En aquest sentit, Aparicio afirma que per engegar una guerra judicial "calen recursos, i són les grans empreses qui els tenen". Per altra banda, segons relata Basteiro, "ha estat sobretot amb l'arribada del nou govern municipal a Barcelona i d'ençà que l'AMB ha intensificat el seu rol de regulador que Aigües de Barcelona ha entrat en una lògica de judicialització constant".

EL CAS DE MOLLET

Però fins i tot en la política més quotidiana hi ha exemples de com la justícia pot enfangar-ho tot. Aquest és el cas de Mollet del Vallès, on durant gairebé mitja dècada l'alcalde Josep Monràs, del PSC, i el líder de l'oposició Oriol López, d'ERC, van embarcar-se en un serial judicial que ha acabat amb els dos absolts.

El 2018, López va ser citat a declarar per calúmnies i injúries contra l'Ajuntament i l'alcalde. El regidor havia afirmat que hi havia indicis de delictes en dues adjudicacions urbanístiques impulsades pel govern socialista: una que negava a una mesquita establir-se al centre de la ciutat i una altra en què el consistori cedia uns terrenys a Decathlon. Alhora, López qualificava d'obscures les actuacions i considerava que el segon cas responia a un "intercanvi de favors". Prèviament, però, el 2016, ERC havia portat als tribunals Monràs i el consistori pel cas de la mesquita.

"El meu va ser un judici polític. Es volia callar i destruir l'oposició amb la connivència de la Fiscalia", diu López anys després. Tanmateix, en la sentència judicial absoluta s'afirma que en les declaracions del regidor preval la llibertat d'expressió. Ara, encara que ell afirma que ha normalitzat la relació amb Monràs, el cert és que, com demostra aquest cas, la guerra judicial acostuma a no conduir enlloc.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

A partir del 18 d'abril s'obre el termini per presentar la sol·licitud de la distinció d'entitats que tenen una antiguitat de 100 o més anys amb una trajectòria reconeguda vinculada a la ciutat. Les entitats del món del comerç hi poden participar.

El Govern avala la candidatura a la Capital Europea del Comerç

INICIATIVA ▶ El Govern va aprovar a finals de març una declaració institucional de suport a la candidatura de Barcelona perquè esdevingui la primera Capital Europea del Comerç de Proximitat i aculli l'oficina que gestioni aquesta nova iniciativa.

En concret, l'executiu es posa a disposició per "continuar treballant amb els impulsors i altres institucions públiques i privades, de manera conjunta i coordinada" per aconseguir aquest objectiu. Aprovada pel Parlament Europeu el passat mes de gener, la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat és un reconeixement rotatori que es concedirà a ciutats europees que siguin referents pel que fa al seu teixit comercial.

En aquest sentit, la declaració aprovada pel Govern recorda que el comerç és una peça clau per a l'economia catalana, que representa al voltant de l'11% del PIB del conjunt de la ciutat i que genera més del 13% dels llocs de feina totals. També

La declaració es va aprovar a finals de març. Foto: Barcelona Comerç

subratlla que aquesta iniciativa va néixer a Catalunya i agraeix el lideratge i la implicació de les entitats promotores, Barcelona Comerç i Vitriures d'Europe. De fet, el Govern valora molt positivament que aquestes entitats hagin aconseguit la implicació del conjunt del sector empresarial i de les institucions públiques tant en el projecte de creació de la Capitalitat com en la candidatura de Barcelona.

TRANSFORMAR EL SECTOR

Sobre la possible capitalitat, el president de Barcelona Comerç, Pròsper Puig, afirmava fa poc en una entrevista a aquesta publicació que es tracta d'una iniciativa que "pot accelerar moltíssim la transformació del sector, perquè hi haurà recursos i la possibilitat de treballar amb els millors, juntament amb les nostres idees que no s'han pogut materialitzar per manca de finançament".

'El Comerç i les Escoles' reuneix 8.500 participants

PROGRAMA ▶ El programa municipal *El Comerç i les Escoles*, que l'Ajuntament impulsa des de l'any 2006, ha aconseguit reunir en la seva darrera edició, la del curs 2022/23, més de 8.500 infants. El seu objectiu és acostar els valors del teixit comercial als alumnes de les escoles de la ciutat.

L'activitat amb més participació ha estat el Premi Punt de Llibre, amb 4.300 alumnes i 33 centres educatius. Pel que fa a les visites guiades, enguany se n'han fet 103, que han comptat

amb la implicació de 32 centres educatius i 2.264 alumnes. En total, s'han fet visites a una cinquantena d'establiments adherits al programa.

Pel que fa als tallers de consum responsable, dirigits específicament a l'alumnat de 6è d'educació primària, aquest curs se n'han fet 86 a 18 centres educatius diferents. Les sessions s'han impartit a més de 2.000 participants i han permès a l'alumnat descobrir la importància de practicar un consum solidari, sostenible i de proximitat.

El programa està pensat per als més petits. Foto: Ajuntament

Madel
I trobada de pàdel benèfic
Unitat Salut Mental mamà-bebé

A benefici de
Vall d'Hebron
Hospital Universitari de Barcelona

Organitza **FUNDACIÓ MARCET**
Instal·lació MEILAND

06/05/2023
De 9h a 18h

- Preu inscripció: 25€
Els beneficis obtinguts aniran destinats a aquesta unitat.
- Data final d'inscripció: 23/04/2023
- Mètode d'inscripció: Welcome pack saludable

UNIO PADEL

Creu Roja

UCRAÏNA
ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es **BIZUM al 33512**

Envia **SMS** amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€*** **900 104 971**

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

- 5€ Manta individual
- 33€ Set d'usuari per persona
- 20€ Tenda i articles a 4 metres

* El preu de la manta (5€) inclou el transport i el segell de la creu roja. Els altres articles (33€ i 20€) són de fabricació local i es venen amb un preu de venda pública de 100€. Els beneficis obtinguts aniran destinats a la Unitat d'Atenció a les Persones Refugiades de la Creu Roja Espanyola.

Garantir l'aigua en temps de sequera

Aigües de Barcelona intensifica la seva aposta per l'aigua regenerada: la millor solució davant els períodes de sequera i els efectes permanents del canvi climàtic

El Dia Mundial de l'Aigua, que se celebra el 22 de març, posa aquest any el focus precisament en la necessitat d'accelerar els canvis per fer front a aquesta situació. Un dia a dia especialment preocupant a Catalunya, on els embassaments tenen unes reserves d'aigua del 27% de la seva capacitat (menys de la meitat que fa un any). El novembre passat, l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) va decretar l'estat d'alerta a l'àrea metropolitana de Barcelona, i a principis d'aquest mes va decretar l'estat d'excepcionalitat, amb mesures més restrictives. Estem vivint la situació més crítica dels últims cinquanta anys.

La regeneració de l'aigua, la millor solució

S'estima que el dèficit hídric actual a la regió metropolitana de Barcelona és de 60 hectòmetres cúbics (hm³) a l'any, i que el 2050 arribarà a 130 hm³. Aigües de Barcelona, referent mundial en matèria d'innovació en el sector de l'aigua, aposta per l'ús d'aigua regenerada. Regenerar l'aigua significa sotmetre l'aigua depurada a un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar per a diferents usos seguint un model circular. La manera més sostenible de preservar els recursos hídrics i els ecosistemes aquàtics i evitar l'impacte

► L'aigua regenerada és la millor solució per fer front a la sequera. | Autor: Aigües de Barcelona

dels períodes de sequera i l'escassetat hídrica estructural en la qual ens trobem immersos, donant una nova vida a l'aigua.

Aigües de Barcelona va regenerar el 2022 un total de 50 hm³ d'aigua, l'equivalent al consum d'aigua anual de més d'un milió de persones, i està liderant el Pla director d'aigua regenerada metropolitana, en col·laboració amb l'Administració i els usuaris potencials d'aigua. Aquest Pla representa una peça estratègica clau per al territori, ja que traça en detall tots els seus usos potencials, a present i a futur, i els sistemes de tractament i distribució necessaris perquè esdevinguin una realitat,

Les aliances amb el territori són clau per avançar cap a un model més sostenible

un treball fonamental per garantir la resiliència hídrica.

Així mateix, la companyia ha proposat un projecte, sota el paraguas dels fons europeus Next Generation, per assolir la resiliència hídrica de manera sostenible a la regió metropolitana de Barcelona, tenint en compte les necessitats d'aigua actuals i futures. Aquest projecte estructural permetria incorporar fins a 150 hm³ anuals de nous recursos. D'aquesta ma-

nera es garantiria la disponibilitat d'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Aliances amb el territori

Les aliances amb el territori són clau per avançar en aquest nou model més sostenible. N'és un exemple clar el projecte per distribuir aigua regenerada des de l'estació de regeneració d'aigua (ERA) de Riu Sec, a Sabadell, cap als municipis de Sant Cugat del Vallès i Cerdanyola del Vallès. Una iniciativa d'Aigües de Barcelona i Aigües de Sabadell per en-càrrec de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i amb l'impuls de l'ACA en la qual hi col·laboren els ajuntaments de Sabadell, Sant

Cugat i Cerdanyola, així com diversos usuaris clau.

A Molins de Rei, Aigües de Barcelona lidera l'estudi de recuperació del paisatge i la biodiversitat dels aiguamolls d'aquest municipi, que ocupen l'espai d'un antic meandre del riu Llobregat, amb aigua regenerada. L'aigua es portarà des de l'ERA de Sant Feliu de Llobregat, on es tracta l'aigua de Molins de Rei i d'altres municipis propers.

La digitalització també és una eina potent per millorar la resiliència davant els efectes de l'emergència climàtica. En aquest sentit, Aigües de Barcelona ha impulsat el projecte RESSONA, juntament amb l'Administració, per a la transformació digital de totes les etapes del cicle urbà de l'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona.

És necessari, doncs, comptar amb una inversió sòlida i coordinada en infraestructures que millorin la sostenibilitat i resiliència del territori, a fi de garantir el subministrament a les ciutats del futur.

Un present amb menys aigua requereix trobar noves solucions i aplicar tot el coneixement disponible, amb la màxima celeritat i impuls col·lectiu.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat

grup comunicació21

el diari metropolità

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Més de 60 entitats treballen per un model sostenible

Foto: Ajuntament

Alimentació

Més d'una vuitantena de persones van participar en la primera assemblea de l'Acord de ciutat per l'Estratègia d'Alimentació Saludable i Sostenible Barcelona 2030, un espai de col·laboració públicoprivada on diverses institucions i organitzacions de la ciutat treballen per fer més saludable i més sostenible el sistema alimentari actual.

Les ciutats tenen un paper clau per al canvi de model, i això és el que va destacar el comissionat d'Economia Social, Desenvolupament Local i Política Alimentària, Álvaro Porro, durant el seu discurs de benvinguda: "Si bé els municipis tenen poques competències per intervenir en el sistema alimentari, les ciutats són grans consumidores i generadores de relat i poden influir molt en la transformació del sistema alimentari actual".

Aquesta primera trobada va servir per explicar a totes les organitzacions adherides, més d'una seixantena, com funcionarà l'acord de ciutat. Cadascuna d'elles haurà de presentar com a mínim un compromís o declaració d'intencions per promoure l'alimentació saludable i sostenible mitjançant accions concretes.

En paral·lel, l'Ajuntament també ha assumit diferents compromisos per avançar en l'impuls i la incorporació de crite-

ris d'alimentació saludable i sostenible en els seus projectes i línies d'actuació. N'és un bon exemple el projecte Alimenta, que ha de crear un nou model d'alimentació social que garanteixi el dret a l'alimenta-

Álvaro Porro: "Les ciutats poden influir molt en la transformació del sistema alimentari actual"

ció de manera inclusiva i digna, basat en una millor traçabilitat, la creació de nous espais físics per oferir serveis d'alimentació o la garantia de sostenibilitat i salut dels productes.

Entre les organitzacions adherides que ja han superat aquest segon nivell de vinculació amb l'Acord hi ha Rezero, Slow Food Barcelona o la Societat Catalana de Pediatria. Totes tres van compartir el seu compromís durant la sessió amb propostes concretes orientades a l'acció.

Durant la reunió també es va treballar en grup per eixos temàtics per dibuixar els futurs espais de treball de l'Acord i es va destacar la importància de l'educació i de la divulgació sobre alimentació sostenible i, alhora, l'accessibilitat, tot reiterant la necessitat d'un nou model universal i accessible a tothom.

Mercats de Barcelona aposta per reduir al màxim el consum de plàstics als envasos

Sostenibilitat

Amb l'objectiu de reduir el consum innecessari de plàstics als envasos alimentaris, Mercats de Barcelona ha engegat el projecte Plàstic Zero. Aquesta iniciativa, emmarcada en el programa Comerç Verd, aposta per la reducció de plàstics d'un sol ús als mercats de la ciutat i la promoció d'alternatives més sostenibles i respectuoses amb el medi ambient.

Per conscienciar els consumidors i clients, les pantalles informatives dels mercats mostren una guia de recomanacions per a la reducció dels envasos que inclou informació sobre alternatives reutilitzables i destaca els avantatges de substituir els plàs-

tics. La guia és especialment útil perquè no totes les carmanyoles són apropiades. Cal que siguin de materials aptes per a ús alimentari i fàcils de netejar (per exemple, de vidre, plàstic o metall), i que tinguin una tapa adequada.

Per raons higièniques, els envasos han d'estar sempre nets, ben esbandits i eixuts, i han d'estar lliures d'esquerdes, taques i òxid. Quant a les bosses reutilitzables, és important que siguin de tela, malla o silicona, que es puguin rentar i que el consumidor les porti netes i seques.

Comerç Verd és un programa que té per objectiu fomentar i visualitzar els productes locals, de pagès, de llotja i ecològics als mercats municipals i, alhora, consumirlos de forma més sostenible.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

A PROP

Una gran aliança promourà els comerços emblemàtics

Unió Europea

Barcelona, París, Roma i Lisboa lideren un gran projecte per al comerç europeu: una aliança municipal per a la preservació i protecció dels comerços emblemàtics. Representants de les quatre ciutats han signat el document fundacional, la Declaració de Barcelona, i l'han entregat a l'eurodiputat Marcos Ros per tal que l'elevi al Parlament Europeu. Ho han fet durant la I Jornada Internacional de Comerç Emblemàtic en ciutats europees, celebrada el març a la Llotja de Mar de Barcelona.

L'objectiu dels promotors de la Declaració de Barcelona és crear una carta internacional que determini què es considera establiment emblemàtic o singular i que defineixi les diferents tipologies amb els nivells

de protecció corresponents, tant si ho són per raons patrimonials (immoble, moble, material) o culturals (creativitat). Aquesta mateixa eina ha de servir per protegir els comerços dels riscos que els amenacen, derivats de la viabilitat del negoci en el moment actual, la conservació i la salvaguarda del patrimoni material i immaterial, el relleu generacional, la gentrificació i la pressió immobiliària, la bretxa digital o l'adaptació al canvi climàtic, entre altres.

La Declaració reconeix el paper crucial que juguen els governs locals en el lideratge de la protecció i la valorització dels establiments comercials emblemàtics i remarca la necessitat d'elaborar aliances a escala local amb totes les parts implicades. Els signants també apunten la necessitat d'impulsar mesures de govern i plans especials que reco-

neguin la importància d'aquests establiments i contribueixin a protegir-los, conservar-los i fer-los valdre amb accions polítiques que afavoreixin la viabilitat econòmica, la conservació patrimonial i el paper comercial. Una altra de les reivindicacions és que els comerços emblemàtics participin en la cocreació de les polítiques municipals sobre el comerç de proximitat per garantir la seva competitivitat, avançar en la professionalització d'aquests negocis i també en la digitalització.

Els establiments comercials emblemàtics formen una xarxa de comerços amb una llarga tradició històrica –algun d'ells compta més de cent anys– i que reforcen, segons la Declaració, la concepció d'Europa com a comunitat cultural, basada en uns valors i una història compartits.

EN PRIMERA PERSONA

“La gent fa molta vida al barri i compra aquí”

Jordi Arias

Bebe-Té
(Sant Antoni Comerç)

Jordi Arias té una botiga de tes i d'infusions al carrer Parlament, 7, al barri de Sant Antoni, i també és el president de l'Eix Sant Antoni Comerç, una zona molt bona per al comerç, però on cal protegir més els comerciants i cuidar els carrers.

Quina és la situació del comerç de proximitat a Sant Antoni?

Comercialment, el barri és potent. Hi ha molta oferta. La gent fa molta vida al barri i compra aquí. També ve gent del Poblesec i de l'Eixample. I tenim el cor del mercat, que també ens ajuda. Tot i que són temps difícils, el comerç aguanta.

El comerç resisteix, doncs?

Han tancat moltes botigues, això és veritat. I costa molt que n'obrin de noves, perquè els lloguers dels locals estan caríssims al barri. Aquí sí que demanem que l'administració faci alguna cosa al respecte.

I què es pot fer?

Hi ha locals tancats que no es lloguen, però tampoc abaixen els lloguers... S'hauria d'incentivar que la gent obri comerços, perquè el relleu generacional està complicat en aquest sentit.

Què en pensa de les superilles?

Han sigut un revulsiu per a Sant Antoni, però ara estem veient que hi ha un excés d'ús d'aquest espai, que necessitem més manteniment i més neteja. L'Ajuntament ha d'invertir més per mantenir en bones condicions aquests espais.

Fotos: Ajuntament

Un milió d'euros per a la transformació digital del comerç

Foto: Ajuntament

Digitalització

L'Ajuntament ha posat en marxa una línia de subvencions d'un milió d'euros per a la transformació digital del comerç de proximitat i la restauració dels barris de la ciutat. L'objectiu és donar facilitats als negocis perquè puguin adaptar-se als requisits actuals.

Els ajuts estan enfocats tant a parades de mercats municipals com a establiments comercials individuals. En aquest segon grup s'inclouen tallers i serveis de reparacions mecàniques; serveis fotogràfics i audiovisuals; copisteries i arts gràfiques; serveis de reparacions; agències de viatges detallistes; tintorereries i bugaderies; perruqueries, salons d'estètica i bellesa; servei de menjar preparat

i càtering, bars i restaurants, i clíniques veterinàries amb botiga física, a més de les botigues de venda al detall.

MÀRQUETING I COMUNICACIÓ

Entre els requisits per accedir a les ajudes hi havia el de disposar d'un local situat en planta baixa o a peu de carrer i el de dedicar la subvenció a despeses vinculades a la transformació digital, com ara estratègia de negoci, comunicació digital, màrqueting digital i canals de venda en línia i omnicanalitat.

Tothom qui complia els requisits de la convocatòria i volia optar a la línia d'ajuts podia presentar la sol·licitud fins al 3 d'abril. La documentació s'havia de presentar de forma telemàtica a través de la seu electrònica de l'Ajuntament.

L'Espai Línia va acollir la conversa amb Jordi Martí Grau. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Martí Grau: “Quan tothom parla de la teva agenda política, ja has guanyat”

Albert Alexandre
BARCELONA

El sisè tinent d'alcaldia de Barcelona i vicepresident de l'Àrea de Planificació Estratègica a l'AMB, Jordi Martí Grau, dels comuns, va defensar a capa i espasa el govern municipal de Barcelona. Ho va fer dijous 16 de març en una conversa amb el director editorial dels diaris *Línia*, Arnau Nadeu, en el marc del cicle de conferències *La ciutat metropolitana: progrés i futur*, a l'Espai Línia. La mà dreta de l'alcaldesa Ada Colau, tot i reconèixer-se com una persona autocrítica, va considerar que a dos mesos de les eleccions era moment de treure pit de les polítiques que han impulsat els darrers vuit anys.

És aquesta gestió la que li fa creure que els comuns repetiran victòria electoral el maig, tot i que les enquestes són incertes. “S’han de mirar amb compte, perquè abans el vot era molt sòlid i ara hi ha més volatilitat”, va dir per afegir que, malgrat això, està “convençut” que Colau guanyarà.

I d'on neix aquesta seguretat? Segons Martí Grau, els comuns han fet promeses que han complert i ara acabaran de “solidificar la transformació” que va començar el 2015. “Qui vulgui carrers com el de Girona ja sap qui ha de votar”, va afirmar el regidor.

L'enumeració de motius per votar els comuns no va acabar aquí. El sisè tinent d'alcaldia va assenyalar que la formació té un li-

deratge clar i va considerar que la resta de forces que es presenten als comicis no tenen un projecte alternatiu de ciutat. “Quan tothom parla de la teva agenda política, ja has guanyat”, va dir Martí Grau.

Sigui com sigui, tot sembla indicar que l'aritmètica electoral obligarà a posteriors pactes. En aquest sentit, el regidor es va decantar per una coalició d'esqueres que contempli el PSC i ERC. “L'única cosa que em preocupa és que veig un PSC molt conservador, més conservador que el PSOE”, va lamentar. “Em preocupa la sociovergència, perquè aquesta és una ciutat d'esqueres on els temes que interessin són progressistes”, va afegir.

Martí Grau es va mostrar molt crític amb el PSC de Jaume Collboni i va assenyalar que no entén “aquesta forma de fer política intentant caure bé a l'establishment”. Per al sisè tinent d'alcaldia, els socialistes s'estan equivocant de camí si intenten pactar amb Xavier Trias, de Junts. “Els votants i les bases es revoltaran”, va augurar per afegir que té “claríssim” que l'excalcalde “és el veritable adversari”.

SUPERILLES

Tots els partits de l'oposició i també el PSC han criticat el projecte de les superilles. Martí Grau, però, va defensar la iniciativa i va assegurar que en la intimitat cap dels candidats considera realment tirar enrere les superilles que ja estan en marxa. “Cap vol posar més cotxes a la ciutat”, va

assenyalar. Alhora, va assegurar que les superilles “tenen un efecte positiu sobre la salut i suposen una recuperació de l'espai públic”.

Igualment de contundent es va mostrar en referir-se als efectes gentrificadors d'aquesta ordenació urbana. Segons el seu parer, l'expulsió del veïnat no s'atura “deixant degradar la ciutat” i sense intervenir en l'espai públic. “Cal que es regulin els preus dels pisos i nosaltres hem fet esforços innovadors per aconseguir-ho”, va dir el regidor per, seguidament, intentar desvincular l'acció de govern de l'augment dels lloguers. “Quan una ciutat té tant d'èxit com Barcelona, pugem els preus”, va assegurar. En altres paraules, Martí Grau va considerar que els comuns han vestit una ciutat reconeguda internacionalment i això ha derivat en unes contrapartides que ara s'han d'aplacar.

HABITATGE

El regidor no va escatimar temps en parlar d'aquesta qüestió i en intentar justificar les promeses de Colau el 2015, quan assegurava que només calia “voluntat política” per acabar amb els maldecaps que genera l'habitatge. “El problema és que el dret a l'habitatge no està en la mateixa categoria que el dret a l'educació o a la salut, i durant anys no s'ha fet el mateix esforç per protegir-lo”, va considerar. “Ciutats com Viena fa sis dècades que fan habitatge públic, i a diferència d'aquí, on Trias, Hereu o Maragall el venien després, allà encara el mantenen”, va explicar.

Així mateix, Martí Grau va treure pit del govern de Barcelona i va assegurar que és l'administració que més habitatge públic ha construït. “N'hem fet més que la Comunitat de Madrid i la Generalitat”, va dir. Ara bé, va reconèixer que el de l'habitatge és un problema que només se solucionarà en “10 o 12 anys si totes les administracions hi dediquen el mateix esforç”.

TURISME

Com ja havia fet en altres temes, Martí Grau va desvincular la pressió turística que viu Barcelona dels comuns. “No tenim tots els instruments reguladors”, va dir referint-se a la Generalitat i al govern estatal. “El cap de setmana ERC diu que regularà el turisme en clau d'esqueres, però dilluns ja ha canviat d'idea”, va criticar amb contundència. Certament, no és l'Ajuntament qui pot posar fre als creuers, per exemple, sinó el Port de Barcelona, actualment dirigit per ERC. “Un creuerista consumeix més aigua diària que un ciutadà i no deixa res a la ciutat”, va dir el regidor. Amb tot, Martí Grau no va defugir el debat i va afirmar que “Barcelona continuarà tenint turisme, però no pot convertir-se en una ciutat turística”.

INSEGURETAT I NETEJA

Com en qualsevol campanya electoral, neteja i seguretat acostumen a monopolitzar el debat. Martí Grau no va esquivar parlar-ne, però va assegurar que les crítiques per la brutícia a la ciutat “són com el Guadiana: van i ve-

nen”. “Fins i tot alguns polítics veterans diuen que quan es parla de neteja és perquè la resta de coses van bé”, va dir sense acabar de definir si es feia seva la frase. Sigui com sigui, Martí Grau va reconèixer que hi ha hagut problemes amb l'empresa contractada per fer el servei de neteja. Alguns d'ells atribuïbles al canvi de contracte i altres a “la pandèmia i la manca de peces”.

Pel que fa a la seguretat, el regidor va afirmar que amb Colau s'ha “incrementat la plantilla de la Guàrdia Urbana, s'ha millorat la coordinació amb els Mossos i s'ha impulsat la policia de proximitat”. “Cal reconèixer la bona feina d'Albert Batlle en aquest sentit”, va dir.

REGIÓ METROPOLITANA

Martí Grau és un dels més profunds defensors de l'anomenada regió metropolitana. Aquesta delimitació territorial abraça cinc milions d'habitants de més de 160 municipis als Vallesos, al Barcelonès, al Maresme, al Garraf i a l'Alt Penedès. “Avui ens movem en aquesta zona d'una manera que quan jo era petit era impensable”, va dir. “Els grans problemes que tenim amb l'habitatge o la contaminació s'han d'abordar des d'aquesta regió que l'Estatut d'Autonomia ja definia a través de les vegueries”, va concloure.

▶ Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

línia

el diari
metropolità

liniatarxa.cat

Bàsquet | Laia Palau rep la Medalla d'Or al Mèrit Esportiu de Barcelona

Considerada la millor basquetbolista catalana de la història, Palau va rebre ahir la Medalla d'Or al Mèrit Esportiu de Barcelona, en un acte presidit per l'alcaldeessa Ada Colau. Un reconeixement a "la seva tasca com a referent del bàsquet femení, així com a la seva trajectòria i compromís social a les pistes esportives".

Foto: Jordi Alastrue

"A la Copa de la Reina ha sortit tot el que esperàvem del grup"

Jordi Alastrue / Tècnic de l'RC de Polo de Divisió d'Honor femenina

L'esport té històries extraordinàries, com la remuntada anímica i esportiva de l'RC de Polo de Jordi Alastrue (Barcelona, 1978), campió el passat 26 de març de la Copa de la Reina contra l'amfitrió, un Club de Campo Villa de Madrid que havia aixecat el torneig en 13 de les últimes 17 edicions. El tècnic comparteix els secrets de l'èxit.

Toni Delgado
PEDRALBES

"És impossible construir un equip sense que hagi passat i superat moments dolents", defensa Anna Montañana, entrenadora del Gernika, de la Lliga Femenina de bàsquet, a Cronómetro de Récords.

És una mica el que ens ha passat a nosaltres. A la segona part de la primera volta de la Lliga vam començar a ser molt irregulars i a perdre punts contra els equips de sota. Això, unit a altres aspectes que van més enllà de l'hoquei, ens va condemnar a una cinquena plaça que ens complicava els encreuaments de la Copa. I va arribar l'aturada de la competició.

Devien ser uns mesos molt durs... Duríssims. La pretemporada al gener va ser una de les que recordo amb pitjors sensacions. Hem hagut de treballar molts detalls d'equip, com la cohesió o l'actitud. Entre lesions i compromisos internacionals, les jugadores no han pogut estar totes jun-

tes fins poc abans de la Copa, on ha acabat sortint tot el que esperàvem del grup.

Com es manté un equip unit quan no es pot reunir?

Vam començar a treballar l'aspecte mental amb el psicòleg Pol Soto, que ja estava vinculat amb la secció, i vam oferir la seva ajuda a les jugadores i el cos tècnic. Ens ha servit per veure les coses des d'una altra perspectiva i ampliar la nostra mirada. Després vam intentar passar el màxim de temps juntes.

Quina va ser la idea?

Vam muntar un *stage* a la Masia El Prat, a Rocafort, al costat de Mura, sense res d'hoquei, el cap de setmana abans de l'inici de la segona volta. L'objectiu era que ens coneguésim fora de l'àmbit habitual, dels entrenaments i els partits, més enllà que hi havia jugadores que ja eren amigues i tenien relació des de feia temps.

Aquella estada ha estat clau per guanyar la Copa de la Reina?

Ens va unir més com a grup. Vam parlar dels objectius de cada una, les seves prioritats, què fan quan

no competeixen... Volíem conèixer les persones. Al principi les jugadores eren una mica reticents amb l'*stage*, però ara estan encantades i en parlen molt. Acumulàvem força dubtes i compartir aquells moments sense hoquei va ser vital.

"Necessitàvem reunir-nos, compartir moments i unificar objectius", confessa

Què va fer a la muntanya?

Vam marxar un divendres i la primera aturada que vam fer va ser en un supermercat per fer la compra per equips i també van cuinar després per equips. Durant el cap de setmana vam muntar tres dinàmiques amb en Pol Soto, el psicòleg: una per conèixer més coses sobre cada persona, una altra per confiar més en les companyes, com ara deixar-se guiar amb els ulls tancats, i la tercera de relaxar-nos en una terrassa enorme al mig de la muntanya, abans de la calçotada. Vam fer una excursió també.

Abans m'has dit que heu tingut problemes més enllà de l'hoquei.

Hi havia jugadores que no havien disposat de temps per desconnectar i descansar, com les internacionals, i necessitàvem reunir-nos, compartir moments i unificar objectius.

L'*stage* i la Copa de la Reina han estat terapèutics?

Sense dubte. Feia 8 anys que l'RC de Polo no la guanyava i aquest premi et dona energia i ànims per començar a escalar posicions a la Lliga [el pròxim diumenge 16 d'abril l'equip tornarà a visitar el Club de Campo Villa de Madrid, segon classificat].

Als ulls de les jugadores veies que podíeu guanyar la Copa?

No sé si als ulls, però sí que ho podia pensar escoltant-les: parlaven molt del torneig i estaven tranquil·les i segures. Els vam donar la setmana lliure [es refereix al període del 3 al 9 d'abril] perquè notàvem que després de la Copa, on es van buidar fins al límit, necessitaven un descans.

El balanç és gairebé perfecte: 9 gols a favor i només un gol rebut.

En certs moments de la primera volta no vam ser prou sòlides, però a la Copa hem fet un pas endavant sobretot en defensa, amb entrega, ordre i serietat, i en atac vam demostrar el nostre potencial.

Quin creus que ha estat el moment clau de la Copa?

Com a tècnic vols que l'equip s'autogestioni i preguin decisions, i per això em quedaria amb una escena dels quarts de final, quan ens va empatar la UD Taburiente. La capitana Xantal Giné va reunir les seves companyes en una pinya i segur que les va animar. Va ser una gran decisió seva.

La capitana ha estat la millor jugadora del torneig i de la final.

Ha estat la seva Copa amb bola i sense, com a capitana que anima, lidera i ho fa tot, i sent un exemple dins i fora dels terrenys de joc. La Xantal es mereix un premi així. És una gran jugadora i el més important, una gran persona.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Nuestra salud: una cuestión de prioridades

E>ONATURA

La asociación E>ONATURA y la UTE ARISTIDES MAILLOL, han puesto en marcha una campaña de concienciación de la importancia que tiene nuestra Salud.

Estar saludable no es únicamente no estar enfermo, sino que lo entendemos con un sentido más amplio desde el ámbito físico y del ámbito psicológico.

Nuestra Salud se debe de trabajar de una forma preventiva. Trabajando cuatro pilares: **Nutrición, Actividad Física (no solo deporte), Descanso Físico y Mental y Gestión Emocional.**

A la gran mayoría de nosotros cuando nacemos se nos da una gran cualidad intrínseca, unos niveles de salud óptimos para poder afrontar con gran autonomía esta maravilla que es la vida. Podemos afirmar, que la salud es una cualidad que "desaprendemos" a medida que nos hacemos mayores.

Las mujeres al quedarse embarazadas sienten que deben cuidarse más; se sienten responsables de la salud del bebé que están gestando, y toman mayor conciencia de sus hábitos en cuanto a salud se refiere. Este cambio radical de conducta, nos indica que las personas somos conscientes de que de alguna manera, no lo estamos haciendo todo lo bien que podemos, que en nuestro interior, ya sabemos que no hacemos todo lo que está a nuestro alcance para tener unos mejores indicadores de salud. Llegados a este punto, si nos quisiéramos como a queremos a nues-

tro futuro bebé, deberíamos preguntarnos: ¿no deberíamos adoptar estas conductas desde nuestro nacimiento, y mantenerlas a lo largo de nuestra vida?

Fijaros, ya durante el embarazo, consultamos webs para informarnos de cómo llevar un embarazo más saludable. Se toman medidas como dejar de fumar, minimizar el consumo de alcohol, hacer ejercicio, evitar los episodios estresantes, meditación para descansar mejor, etcétera. Llega el momento del parto, nace el bebé y seguimos focalizándonos en su cuidado, el bebé crece y lo alimentamos con las verduras más frescas, destinamos tiempo para prepararle la merienda con la mejor fruta, seguimos los consejos del pediatra, etcétera. Pero un buen día empezamos a bajar la guardia porque "entendemos" que ya está fuerte, y permitimos la entrada de todo tipo de tóxicos a nuestras casas:

Todo tipo de bebidas azucaradas, dulces, golosinas, bollería, comida basura, estrés, dispositivos electróni-

cos, etc... Empezamos a llenar la vida del niño hasta la adolescencia de hábitos poco saludables, ya no solo en alimentación, sino en los distintos ámbitos en los que se mueve la salud.

Por desgracia vamos creciendo y seguimos entrando tóxicos en nuestra vida. La vida se complica con el trabajo, los niños, mantener las relaciones sociales, etcétera. Todo y saber que no estamos actuando lo bien que deberíamos, nos justificamos para seguir igual; "no tengo tiempo", "un día de estos me pondré en serio con el peso", "cuando quiera sé que soy capaz de dejarlo", ... Es curioso como a menudo cuando expongo en mis charlas el agua como mi única bebida, es frecuente encontrar respuestas como: "prefiero vivir menos, pero tomar una copa de vino, y ser más feliz", "esta barriga no sabes lo que cuesta mantenerla" ... pero realmente pensamos que la felicidad está detrás de un dulce más, o uno menos, en esa copa de vino. La respuesta la encontramos cuando llega un día que en el que nuestro cuerpo ya no puede afrontar tantos años de mal-

trato con tóxicos, y nos detectan un problema serio de salud. En ese momento nos llega el miedo, y queremos recuperar todo aquello que no hemos hecho en los últimos 30 años: nos proponemos cambiar radicalmente, y dejar hábitos y sustancias poco saludables para recuperar aquello que no habíamos valorado y que un buen día tuvimos. Donde la seriedad se impone a la inconsciencia y si tenemos que dejar el vino, pues lo hacemos, porque es entonces cuando la vida cobra el valor que deberíamos haberle otorgado desde que adquirimos conciencia.

Es bastante complejo definir que es o donde radica la felicidad de cada ser humano, en lo que si coincidiéramos en que esta es más difícil de alcanzar si convivimos con el dolor y la enfermedad. Ya sabemos que los pilares de la salud tienen que ver con una nutrición saludable, realizar diariamente actividad física, gestionar el estrés y las emociones y descansar adecuadamente. Ahora solo falta que priorices en tu vida la salud incorporando nuevos hábitos que se alineen en esa dirección. La salud va ligada a nuestras decisiones.

Elías Galobardes Illas
Lcdo. en farmacia y Máster en
Psiconeuroinmunología clínica

154.305

lectors metropolitans

usuaris únics del 01/02 al 28/02 del 2023

línia

grup comunicació 21

liniatarxa.cat

el diari
metropolità

No t'ho perdís

Foto: Carla Mallo/ACN

Festival d'Arquitectures

Ja està en marxa el compte enrere per a la segona edició de *Model. Festival d'Arquitectures*, que se celebrarà del 20 al 30 d'abril en una nova ubicació: el parc de les Glòries de Barcelona. Aquest any, el lema de l'esdeveniment és "empatia radical", un concepte que "va més enllà de la simpatia o la comprensió" i que "impulsa les persones i les comunitats a prendre mesures per abordar les necessitats i les experiències dels altres d'una manera profunda i autèntica". El festival inclourà instal·lacions efímeres, debats, exposicions, rutes, tallers i concerts, entre altres propostes.

Famosos

Judit Martín (l'Hospitalet de Llobregat, 1976) és una experta del teatre d'improvisació i de l'humor. Fa anys que arrenca les rialles de milers de catalans cada dijous al *Polònia* i és una de les col·laboradores estrella de *l'Està passant*. Aquesta Setmana Santa ha estat protagonista més enllà de casa nostra per un gag que ha ofès especialment els andalusos. El passat dia 4, Martín va entrar al plató del programa presentat per Toni Soler vestida de la Verge del Rocío. Duia un nen Jesús que feia servir de ninot de ventríloc, parlava de sexe i tenia un marcat accent andalús. Aquesta imitació ha generat indignació a tot l'Estat i especialment al sud, i tant Martín com Soler i Jair Domínguez han rebut una allau de crítiques. Curiosament, aquesta polèmica arribava pocs dies després que la mateixa actriu imités Clara Ponsatí i rebés una altra pluja d'insults, aquest cop provinents de l'independentisme.

La fitxa

QUI ÉS?

J U D I T M A R T Í N

ÉS FAMOSA PER...

Ser humorista i actriu
És una cara habitual a TV3 i alhora fa teatre d'improvisació

QUÈ HA FET?

Disfressar-se de la Verge del Rocío
La imitació ha estat molt criticada a Andalusia i arreu de l'Estat

A LES XARXES...

Milers d'ofesos
També hi ha veus que la defensen, però semblen una minoria

Llibres

Enemiga íntima
Susana Peix

El 8 de juny de 2019, els bombers van trobar el cos calcinat d'un home a casa seva, a Vilanova i la Geltrú. El seu fill Ismael va confessar davant dels Mossos ser l'autor material de l'assassinat: "No he trobat cap altra sortida i he hagut de matar el meu pare". El mateix dia, el cas va fer un gir inesperat en descobrir-se la possible implicació d'una tercera persona.

Teatre

La Isla del Aire
Alejandro Palomas

A Menorca, una família de cinc dones, guiades per la vella Mencía, la matriarca, s'endinsen en un viatge en barca a la Isla del Aire. La desaparició de l'Helena, la neta gran de la Mencía, és ben present en el pensament de la família i, durant l'excursió, la Mencía obligarà les seves filles i netes a enfrontar-se a la veritat i als secrets. Al Teatre Romea de Barcelona.

Música

La nit està que crema
Buho

Buho no s'atura: el grup té clar que vol continuar animant les festes majors de Catalunya amb els seus ritmes alegres, i per això ha publicat un nou àlbum, el sisè des de la seva creació. Es tracta de *La nit està que crema* (Halley Records), un recull de deu cançons en què la popular banda s'ha atrevit amb sons electrònics, tal com ha explicat el cantant Guillem Solé a l'ACN.

Pelis i sèries

Si todas las puertas se cierran
Antonio Cuadri

Tres dones, separades aparentment tant en el temps com en l'espai, acaben confluint en el seu procés per trobar-se a elles mateixes. Totes tres hauran d'escoltar la veu interior que les exigeix fer front a les seves pors i esdevenir per fi les veritables protagonistes de les seves vides, obrint així nous camins de transformació i d'alliberament.

ESTILS DE VIDA

El futbol provoca trastorns del son

Foto: Freepik

NEUROLOGIA

Sí, el futbol fa perdre la son, però no només als aficionats que han vist perdre el seu equip o als jugadors que han perdut el partit. Un estudi del Clínic-IDIBAPS certifica que els futbolistes tenen un risc més alt de desenvolupar trastorns del son REM a conseqüència dels cops de cap repetits. A cada rematada, més probabilitats de tenir malsons.

Segons Àlex Iranzo, neuròleg de l'Hospital Clínic i cap de grup de l'IDIBAPS, es pot concloure que el trastorn de fase REM s'associa "estadísticament" a haver estat futbolista professional anys abans, ja que hi ha una predisposició respecte a un grup control i la majoria de la població. També s'associen a aquesta professió malalties neurodegeneratives com el Parkinson o la demència amb cossos Lewy.

L'estudi, publicat al *Journal of Neurology*, mostra els casos de sis homes diagnosticats amb el trastorn que havien estat jugadors de futbol professional. Des que van retirar-se fins a l'aparició dels símptomes van passar quaranta anys. Tot i que Iranzo no ho atribueix únicament al futbol i a les rematades de cap, sí que adverteix que és un factor de risc elevat.

Les claus

FUTBOL

Els cops repetits al cap són un dels factors que podrien explicar els casos de trastorn del son en exfutbolistes

MALSONS

Els pacients amb trastorn de son REM solen ser homes d'entre 60 i 70 anys que tenen malsons i es posen agressius

REPÒS

Els esportistes que hagin patit cops al cap haurien de descansar com a mínim sis dies abans de tornar a jugar

PREVENCIÓ

Una iniciativa de la federació anglesa de futbol vol limitar els cops de cap als entrenaments a partir de certa edat

Foto: Freepik

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

LA FAMÍLIA CREIX

ADOLFO DOMINGUEZ

THE TINY BIG SISTER FAVORIT

SINGULARU EUREKAKIDS

STARBUCKS POKAWA LACOSTE

HOFF PDPAOLA SILBON

S.WEAR GAP BANOFFEE

LA CAVA CAKERY

L'illa

